

לך עבד אללים אחרים, ומושום כה הנה נחלת ה' בנים. מי מזוכה את האיש הזה? בנים. אם זוכה בהם בעולם הזה - שכר פרי הפטון. שכר וחלק טוב באוטו עולם באותו פרי מעיו הוא שואכה בן ארם באותו עולם בעם.

בא ראה, הנה נחלת ה' בנים, ירשחו וחלקו של פרות של מעשה הקדוש ברוך הוא מלמעלה הוא מעין המים, שהרי שם זוכה בן אדם לבנים, כמו שנאמר (הושע י) מפני פריך נמצא. מה בתוב? מפני גורו. אשרי בעלמא דין ואשרי בעלמא דנא. לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער. מאן אשרי בעולם הזה, ואשרי בעולם הבא.

לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער, מי האויבים בשער? אלו בעלי הדינם. שכאשר נשמה יוצאה מהעולם הזה, כמה הם בעלי הדינם שמוזנים לפניה עד שלא תכנס לפוקם בשער באותו שער שתכנס לשם, משום שהשair משוכנות בעולם הזה ובגללם יזכה באותו עולם. ועל זה לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער.

רבי יהודה ורבי יוסי היו הולכים בדרך. אמר רבי יהודה לרבי יוסי, פתח פיך ורבר בתורה, שהרי שכינה נמצאת אצלך, שפכל ומן שברבר תורה מדברים, באה השכינה ומתהברת, וכל שגן בדרכך, ושכינה מקדימה ובאה והולכת לפניו בני אדם שוזרים באמונה הקדוש ברוך הוא.

פתח רבי יוסי ואמר. (זהלום קב) אשתק בגפן פריה בירפתני ביתך בגניך בשתילוי זיתים סביב לשלחן. אשתק בגפן פריה, כל זמנא אתה בירפתני ביתה ולא נפקא לבך, היא צנעה ואותה לא אולדא בנין דבשער. שהאשה בירפתני הבית ולא יוצאת החוץ, היא צנעה וראיה להולד בנים פシリים. בגפן מה

בש. בגין. אי זכי בהו בהאי עלמא, שכר פרי הפטון, אגרא וחולקא טבא בהאי עלמא, בההוא איבא דמעוי והוא דצבי בר נesh בההוא עלמא בהג.

הא חי, הנה נחלת יי בנים. ירotta ואחסנטא דאייבין דעובדי דקיידשא בריך הוא מליעלא אליו מאילנא דחיי, דהא מתפנן זכי בר נesh לבני פמה דעת אמר, (הושע י) מפני פריך נמצא. מה כתיב, (זהלום קב) אשרי הgeber אשר מלא את אשפטו מדם לא יבושו וגורו. אשרי בעלמא דין ואשרי בעלמא דנא. לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער. מאן אויבים בשער. אלין מריהון דידיין, דבר נשמטה נפקת מהאי עלמא, כמה אנון מריהון דידיין דזמנין קמיה, עד לא יעول לדוכתיה בשער בההוא פרעה דיעול תפנן, בגין דמשכונין שביק בהאי עלמא ובגיניהון יוצי בההוא עלמא ועל דא לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער.

רבי יהודה ורבי יוסי הו אזי בארכא. אמר ליה רבי יהודה לרבי יוסי פתח פומך ולעוי באורייתא דהא שכינטא אשתקחת גקה, הכל זמן דבמלי דאורייתא לעאן שכינטא אתה ומתהברא, וכל שגן באורחא דשכינטא קדמא ואתיא ואזלא קמיהו דבני נשא דצאן במדה מנotta. דקדשא בריך הוא.

פתח רבי יוסי ואמר. (זהלום קב) אשתק בגפן פריה בירפתני ביתך בגניך בשתילוי זיתים סביב לשלחן. אשתק בגפן פריה, כל זמנא אתה בירפתני ביתה ולא נפקא לבך, היא צנעה ואותה לא אולדא בנין דבשער. שהאשה בירפתני הבית ולא יוצאת החוץ, היא צנעה וראיה להולד בנים פシリים. בגפן מה